

[Torben Lund]

Så siger boligministeren i forbindelse med flygtningediskussionen, at det jo var baggrunden for, at man hævede kvoten igen for 1986. Hævede – det betyder, at man ikke nedskar kvoten i forhold til 1985, men vi véd jo, at der også for 1985 var og her i 1986 vil være et behov for almenyttige boliger, der langt, langt overstiger de 9.000 boliger, der er sat på kvoten, og altså en kvota – og det vil jeg gerne holde fast ved – der i realiteten nedskæres med 30 pct. frem til 1987.

Så siger man, at vi måske kan klare flygtningeproblemet ved at lave en eller anden ordning med den private udlejningsmasse, og jeg har godt lagt mærke til udtrykket »frivillige aftaler«. Men hvad kan man lave af frivillige aftaler på det område? Er det med grundejerorganisationerne, man vil lave de frivillige aftaler? Det kan man da ikke. Vi skal jo helt ud i den konkrete bolig, og det er fra den konkrete bolig, der skal anvises boliger også til flygtninge. Derfor slipper man ikke uden om, at hvis den private boligmasse skal inddrages, så må det ske ved, at kommunerne får anvisningsret i den private boligmasse. Og derfor vil jeg godt sige, at jeg har en stærk fornemmelse af, at det udvalg, man har nedsat, har til hensigt at træne sagen og i hvert fald ikke vil være i stand til at løse problemet, uden at man når til en lovgivningsmæssig ordning.

Boligministeren var også inde på, at det er de største kvoter for støttebyggeri, man har haft i mange år, og at det også er mange boliger, der er i det støttede byggeri. Men man kommer jo ikke uden om, at der er sket en ændret prioritering af boligerne i det støttede byggeri, hvor det hver eneste gang har været de almenyttige boliger, der har måttet holde for. Jeg synes egentlig, boligministerens redegørelse og også bemærkningerne i dag får mig til at tænke på eventyret om Askepot med boligministeren i den lidt tvivlsomme rolle som den onde stedmoder og med erhvervsbyggeriet og det private udlejningsbyggeri som de to forkælede døtre, og så har vi den sociale boligsektor og lejerne som Askepot. Jeg ser hen til, at vi snart får et bal på slottet, og der er måske håb forude.

Det opløftende her i eftermiddag var i høj grad at høre hr. Estrups indlæg om disse centrale spørgsmål, både med hensyn til den almenyttige kvota, med hensyn til byfornyelsesaktiviteterne og med hensyn til finansie-

ringen af ældreboligerne. Jeg synes, det er meget glædeligt, at vi her har en overensstemmelse i vores holdning. Det vil vi glæde os til at arbejde videre med.

Boligministeren (Bollmann):

Fru Pia Kjærsgaard siger, at vi bare svarer ved at nedsætte et udvalg. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der har været nedsat mange udvalg i boligministeriets regie, men jeg mener nu også, at der er kommet mange resultater ud af det. Der er også kommet megen lovgivning ud af det, men det er ikke sikkert, at fru Pia Kjærsgaard har været opmærksom på det.

Til spørgsmålet om flygtninge vil jeg sige, at jeg forestiller mig ikke, at vi behøver gribe til tvangsmidler. Jeg sagde, jeg var meget glad for, at organisationerne selv var interesserede i at deltage i at finde en løsning, og jeg synes, det ville være meget rimeligt. Jeg synes, det er helt urimeligt, når hr. Torben Lund siger, at vi træner sagen. Vi synes altså, det vil være rimeligt, at dette udvalg får lov til at overveje, hvilke muligheder der er. Det er et alvorligt problem, det er der ingen der vil løbe fra. Det var ikke folkettingen eller hr. Torben Lund, der bad mig om at undersøge de muligheder; det var faktisk noget, vi gjorde af os selv, fordi også vi erkender, at der er problemer. Men hvis hr. Torben Lund kan se ud i fremtiden – eller det kan være, han kan få Askepot til det – så vil det da være rart at vide, hvor mange flygtninge hr. Torben Lund forventer i år, næste år osv., for det er klart, at så vil det være væsentlig lettere at planlægge. Det er meget svært at forudse, hvordan udviklingen vil være.

Må jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at det, jeg sagde om det svar, jeg havde givet, var, at jeg ikke tror, alle elementer er taget med i den vurdering. Jeg gjorde opmærksom på nogle ting, som jeg ikke tror er taget med i vurderingen og i beregningerne. Men fru Elisabeth Bruun Olesen lægger det frem som noget helt konkret, som om det var den eviggyldige sandhed. Det er formentlig også sandt, det skal jeg slet ikke vurdere ud fra de forudsætninger, man stiller op, men jeg tror bare, der er andre forudsætninger, som man er nødt til at tage i betragtning, hvis man skal komme med en vurdering af disse